

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120219025
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120219025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Q. XXXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, IČO: 36 855 278, o zaplatenie 3.085,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 26. marca 2021, č. k. 42Csp/75/2020-236, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.085,22 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.301,29 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 589,86 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 162,91 eur a neuhradených poplatkov vo výške 31,16 eur, zamietol. Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - F. V. D. a.s. so sídlom Žižkova 11, Bratislava (ďalej len „F.“) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 16.09.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere reg. č. 007978485R, na základe ktorej žalovaný poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,- eur, na základe podmienok zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Zmluvou postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi F. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola ku dňu postúpenia postúpená pohľadávka v celkovej výške 3.085,22 eur, ktorá pozostávala z nesplatennej istiny úveru vo výške 2.301,29 eur, riadneho úroku vo výške 589,86 eur, úroku z omeškania vo výške 162,91 eur a poplatkov vo výške 31,16 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom postupcu za 13.12.2018. Z dôkazov predložených žalobcom má vyplývať, že právny predchodca žalobcu F. vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru listom zo dňa 21.09.2017 ku dňu 20.09.2017. Predmetný právny úkon považoval podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný, keďže v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka F. žalovaného vopred v lehote nie kratšej ako 15 dní neupozornila na uplatnenie tohto práva. Taktiež k uplatneniu práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru F. pristúpila predčasne, keďže k splatnosti celého úveru mohlo dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a na základe doručenia výzvy, ktorá by obsahovala náležitosti uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Predložená výzva z 31.07.2017 nemohla vyvolať právne účinky a táto navyše bola doručená matke

žalovaného, keďže v čase doručovania (02.08.2017) sa žalovaný nachádzal v ÚVTOS Košice-Šaca vo výkone trestu odňatia slobody. V danom prípade absentuje aj preukázanie doručenia výzvy na zaplatenie dlhu z dôvodu omeškania splátky žalovanému v zmysle podmienok § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“), v dôsledku čoho nedošlo k platenému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Nerešpektovanie právnej úpravy uvedenej v § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), na základe čoho žalobca aktívnu vecnú legitimáciu v konaní nepreukázal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Nestotožnil sa s výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách súdom prvej inštancie. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách dojednáva len o písomnej výzve banky voči svojmu klientovi k úhrade omeškaných splátok úveru, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. Ak by zákonodarca mienil týmto ustanovením poskytnúť dlžníkovi lehotu na dobrovoľne plnenie po dobu 90 dní od doručenia výzvy, bolo by to v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výslovne a jednoznačne uvedené. V tejto súvislosti poukázal aj na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/531/2011-153 zo dňa 24.05.2018 a v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 2/2019 z 20.02.2020. Taktiež sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie ohľadom posúdenia naplnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdu. Vo výzve F. z 31.07.2017 bol žalovaný upozornený na to, že v prípade neuhradenia omeškaných splátok k úveru pristúpi právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo napokon urobil podaním z 21.09.2017. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že uvedené upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 02.08.2017, pričom až podaním z 21.09.2017, doručeným žalovanému dňa 25.09.2017, t. j. po uplynutí 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia, došlo k zrealizovaniu uvedeného úkonu. Žalovaný nikdy nepoprel, že F. výzvami z 30.05.2017, 12.06.2017 a 30.06.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, pričom uvedené skutkové tvrdenia žalobca výslovne nepoprel, preto v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa tieto jeho tvrdenia považujú za nesporné. V tejto súvislosti poukázal na výklad ustanovenia § 151 ods. 1 CSP v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 124/2018 zo dňa 04.12.2018. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že posledná výzva na úhradu pohľadávky z 31.07.2017 a Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 21.09.2017 právny predchodca žalobcu žalovanému doručoval. V čase doručenia mal byť žalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, čo preukázal výpisom z registra trestov, pričom na doručenkách k predmetným výzvam je uvedené, že tieto prevzala matka žalovaného. Doručovanie písomnosti do vlastných rúk je možné vylúčiť na základe splnomocnenca na preberania zásielok, pričom žalovaný popiera, že by takéto splnomocnenie svojej matke udelil. Poukazuje na ustanovenia § 2 ods. 7 zák. 324/2011 Z. z. v súvislosti s tým, že ak matka žalovaného uvedené zásielky prevzala, mohla tak učiniť iba na základe podmienok Zákona o poštových službách, keďže sa jednalo o písomnosti určené do vlastných rúk žalovaného. Bolo by v rozpore so zásadou spravodlivosti, aby takáto skutočnosť (preukázanie doručenia písomnosti oprávnenej osobe) mala byť za situácie predloženia dôkazu prenesená zo strany súdu na neho titulom dôkazného bremena. Súd uvedeným spôsobom nepostupoval a prijal len stručný záver ohľadom neunesenia dôkazného bremena z jeho strany, napriek tomu, že v konaní predložil doručenkú, ktorá doručenie písomnosti bezpochyby preukazuje. Uvedený postup súdu v konaní považuje za prílišný formalizmus. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe na plnenie v plnom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Žalobcom podané odvolanie považuje za nedôvodné, keďže neuviedol žiadne skutočnosti, či právne dôvody, ktoré by neboli predmetom skúmania súdu v doterajšom priebehu konania. Poukázal na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017, v zmysle ktorého, postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatným právnym úkonom. Pri výklade podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pri posudzovaní platnosti postúpenia pohľadávky poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 26/2017, sp. zn. 1Cdo 148/2017 a uznesenie NS SR sp. zn. 1Obdo 92/2018. Pre nesplnenie podmienok obsiahnutých v § 92 ods. 8 Zákona o bankách správne súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane žalobcu.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 185

ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal naplnenie podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nesplnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v dôsledku čoho žalobca nemal v spore aktívnu vecnú legitimitáciu, je správny.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu - F. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 16.09.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere reg. č. 007978485R, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur, jednorazovo dňa 16.09.2015, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 20.10.2015, dátumom poslednej splátky 20.09.2020, výškou pravidelnej mesačnej anuitnej splátky 71,33 eur, s ďalšími dohodnutými podmienkami. Žalobca na základe podanej žaloby si vo vzťahu k žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 3.085,22 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.301,29 eur, riadneho úroku vo výške 589,86 eur, úroku z omeškania vo výške 162,91 eur a poplatkov vo výške 31,16 eur, teda vo výške, v akej bola táto pohľadávka predmetom postúpenia pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení z 10.12.2018, uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi postupcom - F. a žalobcom ako postupníkom.

8. Z hľadiska skutkového vymedzenia nároku žalobcu na základe podanej žaloby, tento si uplatňoval nárok na zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu toho, že podaním z 21.09.2017 F. oznámila žalovanému, že dňom 20.09.2017 vyhlásila celý úver za splatný. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie v bodoch 12. - 17. odôvodnenia, skutkové a právne závery v bode 30. odôvodnenia, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca naplnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (t. j. že nenastali okolnosti pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru), v konaní nepreukázal. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (bod 5. odôvodnenia), v ktorom uviedol, že v posudzovanom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo pre nezaplatenú splatnú splátku k 25.05.2017, ale k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru na základe podania z 21.09.2017 došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2017. Vychádzajúc preto z uvedeného tvrdenia, pokiaľ právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podaním zo dňa 21.09.2017 pre nesplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2017, podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemohli v tom čase nastať, nakoľko neuplynula lehota troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vo vzťahu ktorej právny predchodca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti za správy považoval odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania - hodnotením výzvy F. na zaplatenie dlžnej čiastky z 30.06.2017 a výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 31.07.2017 dospel k záveru, že tieto atribúty kvalifikovanej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nenapĺňajú, keďže žalovaný nebol poučený o možnosti zaplatiť dlh v zákone stanovenej lehote. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu naplnenia podmienok nastania mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné zdôrazniť, že z hľadiska času vystavenia týchto výziev právneho predchodcu žalobcu, tieto ani nemohli smerovať k nezaplateniu splátky úveru splatnej dňa 20.08.2017, vo vzťahu ktorej (podľa tvrdenia žalobcu) právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

9. V kontexte vyššie uvedených skutkových zistení bolo preto potrebné posudzovať aj (ne) naplnenie podmienok § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Totiž ak právny predchodca žalobcu neplatne vyhlásil mimoriadne spoplatnenie poskytnutého úveru, vyvolal stav, na základe ktorého žalovaný už nemohol plniť na základe podmienok uzatvoreného spotrebiteľského úveru reg. č. 007978485R zo dňa 16.09.2015, v dôsledku čoho sa mohol dostať do omeškania práve pre takýto neplatný právny úkon samotného poskytovateľa spotrebiteľského úveru. Na základe skutkového vymedzenia nároku žalobcu na základe podanej žaloby nebolo možné potom ani súdom prvej inštancie vymedziť, ku akému omeškaniu žalovaného ako dlžníka a s ktorou splátkou mohlo dôjsť, vo vzťahu ktorému (omeškaniu) by bolo možné naplnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách posudzovať. V kontexte uvedeného je potrebné hodnotiť aj následne postúpenie pohľadávky medzi F. ako postupcom a žalobcom

ako postupníkom na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 10.12.2018, keďže predmetom postúpenia bola pohľadávka z neplatného právneho úkonu - neplatného mimoriadneho zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda pohľadávka, ktorá z dôvodu neplatnosti tohto úkonu nemohla byť v čase postúpenia ani splatná.

10. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že do dispozičnej sféry žalovaného sa nemohla dostať vedomosť o jeho omeškaní ako dlžníka, na základe podmienok zákona § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keďže upomienka zo dňa 30.05.2017, výzva z 12.06.2017 a opakovaná výzva z 30.06.2017 smeruje k omeškaniu, ktoré sám žalobca vo svojich vyjadreniach nepovažuje za omeškanie (pre nezaplatenie splátky splatnej 20.05.2017) a ďalšia kvalifikovaná výzva v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách (predpokladajúc, ak by sa malo jednať o omeškanie nesplatennej splátky splatnej dňa 20.08.2017), táto učená právnym predchodcom žalobcu nebola. Za správny považuje odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie o nedoručení žalobcom uvádzanej kvalifikovanej výzvy z 31.07.2017 žalovanému, ktorý sa v čase doručovania nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, keď z návratky doručenky na č. l. 59 spisu nevyplýva, že by matka žalovaného prevzala uvedené oznámenie ako splnomocnenec, odhliadnuc už vyššie uvedený záver, že uvedená výzva by nemohla vyvolať účinky predpokladané § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

11. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca na základe podanej žaloby pre nenaplnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona o bankách nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, v dôsledku čoho súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)